

CV ROBERTO MEYER

Roberto Meyer (1959) koos bewust voor een opleiding tot architect in twee fasen. Na de HTS Bouwkunde in Utrecht, vervolgde hij zijn studie aan de Academie voor Bouwkunst in Arnhem. Met studiegenoot Jeroen van Schooten vestigde hij zich in 1984 als zelfstandige architect in Amsterdam. De nieuwbouw van een villa in Bosch en Duin was een van de eerste opdrachten. Vooral de Prix de Rome (zilver) betekende een belangrijke stap in de ontwikkeling van het bureau. Meteen daarna gaf Woningbouwvereniging Het Oosten opdracht voor een nieuwbouwproject in een Amsterdamse Schoolwijk. Vele andere volgden. Het bureau ontwierp bijvoorbeeld een orthodoxistenpraktijk in Almere (1991), het masterplan voor het KEMA-terrein (Arnhem, 1991), het KEMA-hoofdkantoor (Arnhem, 1994), sociale woningbouw De Tagerijn (Amsterdam, 1993) en een nieuw gebouw voor de Nicolaas Maesschool (Amsterdam, 1996). ING koos hun ontwerp uit een aantal voorstellen voor een nieuw hoofdkantoor in Amsterdam. 'Functioneel, pragmatisch en dynamisch' zijn terugkerende begrippen in het werk van Meyer en Van Schooten, net als 'innovatief gebruik van materialen, oog voor detail en fascinatie voor techniek'. "Maar technologie is voor ons nooit doel op zich, alleen een middel, dat in dienst staat van het ontwerp," aldus Roberto Meyer.

bouwkundige plannen. Een wandeling door Amsterdam is in veel gevallen een aangename ervaring. Iedereen kent ook de tegenovergestelde kant, als je een ruimte als onaangenaam of desolaat ervaart. Het is en blijft een gevaarlijke uitspraak dat een omgeving mensen positief of negatief kan beïnvloeden. Het bewijs valt moeilijk te leveren. Maar eigenlijk ben ik er van overtuigd dat het wél zo is. Een ander voorbeeld van die dialoog tussen gebouw en omgeving is ons ontwerp voor het nieuwe hoofdkantoor van KEMA in Arnhem. Het gebouw ligt middenin schitterende bossen. In het gebouw ervaar je, in elke ruimte, permanent die bomen om je heen. Binnen en buiten lopen in elkaar over, maar toch voel je je er beschut. Aan de Oostelijke Handelskade hebben we een pakhuis verbouwd voor een permanente tentoonstelling van Interieur en Design. In de serre buiten het gebouw is ook die sensatie voelbaar dat je nog binnen bent maar toch sterk buiten ervaart. Het materiaal waarvan de vloer in de serre is gemaakt, weerspiegelt bijvoorbeeld de twinkeling van het water langs de kade. Overigens hebben we ons daar heel terughoudend opgesteld. Uit respect voor zo'n gebouw van meer dan honderd jaar oud."

Analyse, concept, potentie

"Ik zou niet weten welke karakteristieken het ideale Meyer en Van Schooten ontwerp heeft. Elke opgave is namelijk wezenlijk anders en dus is er nooit eenzelfde oplossing mogelijk. Misschien kun je wel een aantal kenmerken van onze manier van werken noemen. Te beginnen met een analyse van de uitgangspunten, met het profiel van de gebruiker. We proberen altijd de verborgen potentie in een opgave te ontdekken. Meestal krijg je een concreet programma van eisen aangedragen. Het is de kunst om achter het ideële programma te komen dat daaraan ten grondslag ligt. Dat alles dient voor het formuleren van een goed concept. Pas dan ben je tot meer in staat dan alleen die bouwkundige vertaling van wat een opdrachtgever wil. Pragmatisch kenmerk van onze ontwerpen is ook dat alles tot in detail en tot in het uiterste is uitgewerkt. Elk detail klopt, zowel in zichzelf als in relatie tot zijn omgeving. Voor ons houdt het ontwerpen pas op bij het moment van oplevering. Het heeft te maken met onze opvatting over kwaliteit. In elk detail is immers de kwaliteit van het geheel af te lezen. Nog niet lang geleden bestonden in de architectuur stringente opvattingen over wat absoluut moest of juist strikt verboden was. Het is een verworvenheid dat nu vrijheid heerst, passend bij onze pluriforme maatschappij. Hebben wij nog onvervulde wensen voor nieuwe ontwerpen? Het verbouwde pakhuis was ons eerste publiekstoegankelijke ontwerp. Zo zouden we nog meer programma's kunnen en willen maken. Misschien krijgen we nog eens een opdracht voor een museum. Ik vind dat we steeds mooie opdrachten krijgen, met veel mogelijkheden. We hebben het stedenbouwkundig plan ontworpen voor de volgende fase van Ypenburg, de VINEX-locatie tussen Delft en Rijswijk. Daarin hebben we een andere zienswijze op tuinen en parkeergelegenheid ontwikkeld. De meeste mensen stallen hun auto bij wijze van spreken het liefst onder hun bed. Parkeerplaatsen liggen daar achter het huis. Tuinen liggen aan de voorkant van de huizen, grenzen aan het water, maar erfafscheidingen zijn taboe. Deze invulling van de openbare ruimte fungeert als randvoorwaarde voor de kwaliteit van het woonmilieu. In een stedenbouwkundig plan leg je thema's vast die de architectuur van gebouwen bepalen. Het is een principiële andere visie dan die waarin gebouwen de ruimte bepalen. Soms zijn inderdaad andere oplossingen denkbaar dan algemeen wordt aangenomen. En in die gevallen moet je mensen zien te overtuigen van jouw ideeën. En jouw gelijk..."